

samme Maade. Den omtaler ogsaa, at et Fartøj ankommer til Riget, og at Fartøjet underveis ligeledes har haft Samvæn med andet Skib; men, som sagt, jeg har ikke Noget imod, at man bruger en Redaktion, som i saa Henseende kan hæve enhver Tvivl, og jeg vil derfor overlade til Thinget, om man vil vælge den Redaktion, der foreslaas af Udvalget, eller den, der foreslaas af det ærede Medlem, der har stillet Ændringsforslag udenfor Betænkningen. Jeg tror, at det i den Henseende ikke har stor Betydning, om man vælger det One eller det Andet. Jeg skal ikke opholde mig videre ved disse sproglige Betragtninger om, hvorvidt man kan sige, at et Skib gjør Noget eller ikke gjør Noget. Jeg antager det for afgjort, at det er meget almindelig Sprogbrug at man forsaavidt betegner et Skib som selvvirksomt, og jeg maa tilføie, at jeg tror ikke, at det er Noget, der alene gjælder om Skibe; man siger vistnok ogsaa efter Sprogbrugen noget lignende om f. Ex. Bogne. I offentlige Bekjendtgjørelser i Bladene har man vistnok ofte set, at det hedder sig, at Bogne, der komme der og derfra, skulle tjøre den og den Vej, at Bogne, der komme i det og det Diemed, skulle holde der osv. Svad angaar det, som jeg anser som det Vigtigere ved Ændringsforslaget, der er stillet af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds, skal jeg dertil kun sige, at det rammer den samme Mening som den, der skulde udtrykkes i § 3, og derfor har jeg ikke Noget imod, hvis man finder det tydeligere, at man da vedtager denne Affattelse af Paragrafen. Grunden til, at man har affattet Paragrafen, som man har, er jo den, at man har ligesom villet fremhæve, at det er Skibets Sag at henvende sig paa det Sted, hvor Toldopsynet er ansat, og at man ikke kan forlange, at Toldopsynet skal komme til Skibet. De Ændringsforslag, der foreligge under Nr. 2 og 3, betragter jeg som rene Redaktionsforbedringer og har derfor ikke Noget at indvende imod dem. — Forsaavidt der er fremkommet Spørgsmaal til mig i Anledning af § 9, skal jeg bemærke, at det forholder sig ganske rigtigt saaledes, at det er Lovens Mening — og jeg antager ogsaa, at Udvalget aldeles ikke har været i Tvivl derom — at, naar der er erklæret Kvarantæne i Anledning af Pest mod visse udenrigte Steder, skulle de Skibe, der komme derfra, efter § 20 være kvarantænepligtige og maa ikke saae Lov til at landsætte Personer, eller saae Lov til at lægge til andre Steder end ved Kvarantæneetablissementet, naar de have Personer, angrebne af Pest, ombord. Hovedgrunden, hvorfor man har foreslaaet et nyt Kvarantæneetablissements Indretning, er netop den, at man har ment, at Pestsygdoms Smitsomhed og den store Fare for Befolkningen, som den kan afstedkomme, medfører, at man maa overfor den bruge det store Maal af Forsigtighed, som man vistnok ogsaa bruger andre Steder, nemlig, at man ikke

kan tillade, at de Syge bringes i Land i den Slags Receptionsskoler, som omtales i § 9, og som ikke kunne være indrettede paa en fuldstændig Afspærring i den Retning, som Tilfældet er med Kvarantæneetablissementet. Jeg kan ikke se rettere, end at det er fuldstændig berettiget fra Statens Side at opstille en saadan Regel. Thi vel er det saa, at det undertiden kan hænde, at den Syge er meget llet betjent ombord; men det er jo dog aldeles klart, at man meget hellere maa lade ham lide, end at man maa udsætte sig for, at der maa ske paaføies hele Landet en Sygdom, som man ellers kunde blive fri for. Svad angaar den Bemærkning, at der ikke burde findes en saadan Bestemmelse som den, der findes i § 16, andet Stykke: „Saafernt Antallet af Syge er saa stort, at de ikke kunne modtages i de i § 9 ommeldte Lokaler“, da ser jeg ikke, at man godt kan undvære den; thi ihvorvel det Tilfælde er meget lidet sandsynligt, kan det dog forekomme, at man ikke har Rum til disse Personer i det Lokale, og det forekommer mig da ikke, at der kan være Tale om, at Følgen deraf skulde blive, at man skulde opgve Forsigtighedsforanstaltningerne og tage de Syge i Land og blande dem med Befolkningen. At man altsaa for det vistnok meget sjældne og meget lidet usandsynlige Tilfælde, at Receptionsanstalten ikke skulde være stor nok til at modtage de Syge, der ere ombord i Skibet, maa have en supplerende Regel som den, at Skibet saa skal henvises til Kvarantæneanstalten, forekommer mig at være temmelig indlysende.

Ogenbøll: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den 3die Landsthingsmand for 5te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ogenbøll: Jeg tror, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Carstensen) rammede det Rigtige i en Udtalelse, han kom med med Hensyn til Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 1. Dette Ændringsforslag har nemlig stødt mig, saaledes som det er affattet. Der staar: „Skib, hvorved i denne Lov forstaas ethvert Fartøj, ogsaa Baade“, men det ærede Medlem sagde, hvad der efter min Mening er rigtig og fuldkommen korrekt, at der bør staa: „Fartøj, hvorved i denne Lov forstaas saavel Skib som Baad“. Saaledes skal der staa, og jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at, dersom mit Ændringsforslag skulde blive vedtaget, vil jeg opfordre Udvalget til at foreslaa denne Forandring til 3die Behandling. Jeg siger: Dersom mit Ændringsforslag skulde blive vedtaget, og jeg tør nære en Slags Forventning om, at det vil ske, navnlig efter Udtalelsen fra den høitærede Ministers Side. Men der fremkom en Uttring fra den ærede Ordfører, som ikke var